

چکیده

مدیران شرکت ها می کوشند از طریق هموارسازی سود، نوسان های سودآوری شرکت را کاهش دهنند تا باعث افزایش اطمینان سرمایه گذاران و تأمین انتظارات آنها شود، یافته های بسیاری از تحقیقات مؤید آن است که سرمایه گذاران در تصمیمات سرمایه گذاری، سود هموار و کم نوسان را ترجیح می دهند.

در پژوهش حاضر عوامل تعیین کننده هموارسازی سود سهام پرداختی مورد بررسی قرار گرفته است. این ارزیابی از طریق بررسی برخی از سازو کارهای هموارسازی سود شامل اندازه شرکت، مدت حضور شرکت در بورس اوراق بهادار، درصد مالکیت سهام داران عمدۀ، ضعف مالی، تغییر پذیری سود، نرخ رشد و نرخ بهره بر هموارسازی سود انجام گرفته است. بدین منظور ۱۵۱ شرکت نمونه برای یک دوره ۸ ساله در بازه زمانی ۱۳۸۵ تا ۱۳۹۲ بررسی شده است. فرضیه های تحقیق از طریق نتایج حاصل از مدل های اقتصاد سنجی و رگرسیون چند متغیره مورد آزمون قرار گرفت.

نتایج پژوهش حاکی از آن است که رابطه متغیرهای مستقل اندازه شرکت، مدت حضور شرکت در بورس، تغییر پذیری سود با هموارسازی سود معکوس و معنی دار می باشد و رابطه متغیرهای مستقل درصد مالکیت سهام داران عمدۀ و نرخ رشد با هموارسازی سود مستقیم و معنی دار می باشد. همچنین هیچگونه رابطه معنی داری بین ضعف مالی و نرخ بهره با هموار سازی سود در این پژوهش تأیید نگردید.

واژگان کلیدی:

هموارسازی سود، سود تقسیمی، تمرکز مالکیت، عدم تقارن اطلاعات، ضعف مالی